



WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2019/5 3.02.2019

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Ratuj nas Panie, nasz Boże,
i zgromadź nas z krajów pogańskich,
abyśmy wielbili święte imię Twoje
i dumni byli z Twojej chwały.”

(Ps 106, 47; Antyfona na wejście)

Mam nadzieję, że słuchając dziś o miłości, która nie unosi się gniewem i nigdy nie ustaje, wierzysz że jest możliwa.

Św. Paweł nazywa ją „doskonalszą drogą”. Dobrze, że mamy mistrzów tej miłości, świętych. Możemy wpatrywać się w nich, ale też uczyć się od nich, jak żyć by taka miłość mogła w nas wzrastać. Ona jest dziełem Pana w nas.

ks. Robert Grohs, Proboszcz



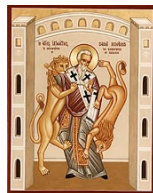
Papież Franciszek na Twitterze:



„Życie konsekrowane jest żywym spotkaniem z Panem w Jego ludzie, jest to powołanie do wiernego posłuszeństwa każdego dnia i do niezwykłych niespodzianek Ducha, jest to wizja tego, co warto wziąć w ramiona, by mieć radość: Jezusa.” (2.02.2019) „Niech Pan udzieli nam łaski pamięci i nadziei, byśmy z wytrwałością kroczyli po drogach naszego życia.” (1.02.2019) „Sekretem dobrej żeglugi przez życie jest zaproszenie Jezusa na pokład. Jemu trzeba oddać ster życia, aby to On wyznaczał nam kurs.” (30.01.2019) „Łagodność i czułość: te ludzkie cnoty wydają się małe, mogą jednak przezwyciężyć najtrudniejsze konflikty.” (29.01.2019) „Idźcie i dawajcie świadectwo o tym, co widzieliście i słyszeliście, nie poprzez wiele słów, ale poprzez proste i codzienne gesty. Nie wiem, czy będę na przyszłych Świątyniach Młodości, ale Piotr będzie na pewno i utwierdzi was w wierze.” „Wam, drodzy młodzi, wielkie “dziękuję” za #Panama2019. Nie ustawajcie w drodze, kontynuujcie życie wiarą i dzielcie się nią. Do zobaczenia w Lizbonie w 2022!” „Tylko to, co się kocha, może być zachowane. Tylko to, co się obejmuje może być przemienione.” „Dzięki swojemu „tak” Maryja stała się kobietą, która najbardziej wpłynęła na historię. Bez sieci społecznościowych staje się pierwszą influencerką, influencerką Boga.” (27.01.2019) „Nie zaspokajajmy naszego pragnienia jakakolwiek wodą, lecz tym «źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu».” (26.01.2019)

Święta myśl od świętych:

„Stwierdziłem, iż staliście się doskonałymi w niewzruszonej wierze, jakby duszą i ciałem przytwierdzeni do krzyża Pana Jezusa Chrystusa, ugruntowani w miłości przez Jego krew, pełni mocnej wiary w naszego Pana prawdziwie narodzonego” (św. Ignacy Antiocheński)



Papieska intencja powszechna na luty 2019:

O wielkoduszne przyjmowanie ofiar handlu ludźmi i przymusowej prostytucji oraz wszelkiej innej przemocy.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś, w IV Niedzielę Zwykłą, modlimy się o szczerą miłość do wszystkich ludzi, bo bez nadzwyczajnej pomocy Bożej, będziemy kochać tylko wybranych.
2. We wtorek przypada wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy, a w środę – św. Pawła Miki i Towarzyszy, męczenników, o których piękny tekst znajdziemy w „Oblubieńcu”.
3. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek miesiąca. Modlitwę o powołania i za powołanych odmówimy jak zwykle na zakończenie Mszy św. wieczornej.
4. W poniedziałek o 18:30 odbędzie się katecheza dla kandydatów do bierzmowania z VIII klas, a w środę o 15:30 dla III klas gimnazjalnych.
5. We wtorek po Mszy św. wieczornej odbędzie się comiesięczne spotkanie Żywego Różańca.
6. Nastąpiła zmiana terminu cotygodniowego spotkania Oazy Dzieci Bożych. Odtąd nasze pociechy będą się spotykały w piątki o 16:30.
7. Dziękujemy wszystkim, którzy wczoraj wzięli udział w ekspresowym demontażu dekoracji świątecznej i szykowaniu kościoła na niedzielę.
8. W nowym numerze „Niedzieli” polecamy szczególnie artykuł pt. „Zniszczyć pokolenie najmłodszych Polaków” o mało znanym niemieckim obozie, który znajdował się podczas wojny w Łodzi oraz tekst: „Bóg zagarnął mnie do siebie” o znanej wizjonerce Marcie Robin.
9. We wtorek przybędzie do naszego kościoła komisja archidiecezjalna, aby ocenić budowę naszych organów. W ostatnim czasie na organy złożono 600 zł (Iwona i Witold Włodarek, Sylwester i Anna Gwiżdżińscy, Dariusz Kuc i jeden ofiarodawca anonimowy). Potrzeba jeszcze 18300 zł.
10. Z wielką radością pragniemy zaprosić wszystkich na uroczystość błogosławieństwa (potocznie: poświęcenia) pierwszych w historii Wręczycy organów piszczalkowych, które dopełnią wyposażenie naszego przepięknego kościoła. Mszy św. o 15:00 w najbliższą sobotę będzie przewodniczył Ksiądz Arcybiskup Metropolita Częstochowski Wacław Depo.
11. Dzisiejsze ofiary na tacę przeznaczamy na remont wejścia do kościoła oraz dokończenie remontu i budowę koniecznego wyposażenia chóru.



Św. Jan Paweł II

Adhortacja Apostolska CHRISTIFIDELES LAICI

**O powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie
dwadzieścia lat po Soborze Watykańskim II, odc. 10**

ROZDZIAŁ II – LATOROŚLE JEDNEGO WINNEGO KRZEWU

Uczestnictwo świeckich w życiu Kościoła-Wspólnoty

POSŁUGI I CHARYZMATY — DARY DUCHA ŚWIĘTEGO DLA KOŚCIOŁA

[...] Charyzmaty

24. Duch Święty, który powierza Kościołowi-Komunii różne posługi równocześnie ubogaca go w szczególne dary i zdolności, które nazywamy charyzmatami. Mogą one przybierać najrozmaitsze formy, już to jako wyraz najpełniejszej wolności Ducha, który jest ich dawcą, już to jako odpowiedź na różnorodne wymogi pojawiające się w dziejach Kościoła. O wielkiej różnitości tych darów świadczą teksty Nowego Testamentu, które je opisują i klasyfikują: „Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra. Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości słowa, drugiemu umiejętność poznawania według tego samego Ducha, innemu jeszcze dar wiary w tymże Duchu, innemu łaska uzdrawiania w jednym Duchu, innemu dar czynienia cudów, innemu prorocтво, innemu rozpoznawanie duchów, innemu dar języków i wreszcie innemu łaska tłumaczenia języków” (1 Kor 12, 7-10; por. 1 Kor 12, 4-6. 28-21; Rz 12, 6-8; 2 P 4, 10-11).

Charyzmaty, czy to nadzwyczajne, czy też proste i pokorne, dzięki Duchowi Świętemu, który w nich jest, działają zawsze, pośrednio lub bezpośrednio, dla dobra Kościoła, wnosząc — zgodnie ze swym przeznaczeniem — wkład w budowanie, w powiększanie ludzkiego dobra i w zaspokajanie potrzeb świata.

Także w naszych czasach oglądamy rozkwit różnych charyzmatów wśród świeckich mężczyzn i kobiet. I choć otrzymują je poszczególne osoby, mogą uczestniczyć w nich także inni i w ten sposób zachowuje się ich ciągłość w czasie jako cenne i żywe dziedzictwo, tworzące pomiędzy ludźmi szczególnie pokrewieństwo duchowe. Właśnie w związku z apostołstwem świeckich Sobór Watykański II mówi:

„Dla spełniania tego apostołstwa udziela wiernym Duch Święty, sprawujący dzieło uświęcenia Ludu Bożego przez posługę słowa i sakramenty, także innych szczególnych darów (por. 1 Kor 12, 7); «udzielając każdemu tak, jak chce» (1 Kor 12, 11), by «służąc sobie wzajemnie każdy tą łaską, jaką otrzymał», przyczyniali się i oni «jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej» (1 P 4, 10) do budowania całego ciała w miłości (por. Ef 4, 16)”.

Zgodnie z logiką pierwotnego obdarowania, z którego wypływają, dary Ducha Świętego wymagają, aby wszyscy, którzy je otrzymali — pomni na słowa Soboru — używali ich dla budowania całego Kościoła.

Charyzmaty winny być przyjmowane z wdzięcznością zarówno przez tych, którzy je otrzymują, jak i przez wszystkich członków Kościoła. W nich bowiem szczególnie

obficie objawia się łaska zapewniająca apostołską żywotność i świętość całemu Ciału Chrystusa, pod warunkiem, że pochodzą one naprawdę od Ducha i są używane rzeczywiście zgodnie z Jego natchnieniem. Dlatego zawsze należy się starać o właściwe rozpoznanie charyzmatu. W praktyce bowiem, jak powiedzieli Ojcowie synodalni, „działanie Ducha Świętego, który tchnie tam, gdzie chce, nie zawsze jest łatwe do rozpoznania i przyjęcia. Wiemy, że Bóg działa we wszystkich chrześcijanach, i zdajemy sobie sprawę z tego, jak wielki pożytek niosą charyzmaty zarówno poszczególnym ludziom, jak całej chrześcijańskiej wspólnoty. Niemniej jesteśmy również świadomi wielkiej mocy grzechu, który stara się wprowadzić niepokój i zamęt w życie wiernych i wspólnoty”.

Toteż żaden charyzmat nie zwalnia z obowiązku zachowywania łączności i posłuszeństwa wobec Pasterzy Kościoła. Sobór wyraźnie mówi, że „sąd o ich [charyzmatów] autentyczności i o właściwym wprowadzaniu ich w czyn należy do tych, którzy są w Kościele przełożonymi i którzy szczególnie powołani są, by nie gasić Ducha, lecz doświadczać wszystkiego i zachowywać to, co dobre (por. 1 Tes 5, 12 i 19-21)”, tak aby wszystkie charyzmaty w swojej różnorodności i komplemენტarności współdziałały na rzecz wspólnego dobra.



[zdjęcie wnętrza organów wręczyczych]

znajduje się kilka piszczałek nazywa się prospektem), jest także rezonatorem akustycznym oraz pełni również funkcję ochronną. Inna widoczna część organów to stół gry (kontuar) z klawiaturą lub klawiaturami ręcznymi (manualami), klawiaturą nożną (pedałem) oraz różnorodnymi przyciskami, manubriami (włączającymi poszczególne rejestry) i przełącznikami ręcznymi lub nożnymi.

Warto zapamiętać, że piszczałki umieszczone w prospekcie, czyli dekoracyjnej części szafy organowej, stanowią na ogół tylko niewielki procent ogólnej liczby piszczałek zamontowanych we wnętrzu instrumentu. Cała ich reszta (a są ich tysiące) wraz z wszystkimi mechanizmami ukryta jest najczęściej wewnątrz szafy.

Piszczałki wargowe (pryncypałowe, fletowe, smyczkowe) i języczkowe (np. obój, trąbka, puzon, fagot, klarnet) są podstawowym źródłem dźwięku w organach (czasem instrumenty posiadają inne elementy grające, jak dzwony, ruchome słońca). Materiałem służącym do budowy piszczałek jest drewno oraz stopy metali. Piszczałki pogrupowane są w tzw. głosy organowe, o ich przynależności do danego

Oczami znanego organisty

Organy piszczałkowe są instrumentem składającym się z wielu skomplikowanych elementów, które można podzielić na trzy grupy: piszczałki, mechanizm gry oraz system tłoczący powietrze.

Najbardziej eksponowaną częścią instrumentu jest szafa organowa, która stanowi obudowę dla wszystkich elementów wchodzących w skład instrumentu. Szafa organowa oprócz funkcji dekoracyjnej (jej frontowa część, w której

głosu świadczy podobna budowa i wyrównane brzmienie.

Spis głosów, jakimi dysponuje instrument nazywany jest dyspozycją organów. Niewielkie instrumenty wyposażone są w kilka głosów, w instrumentach średnich i dużych natomiast, liczba głosów dochodzi do kilkudziesięciu, a nawet przekracza sto. Wielkość organów określa się w oparciu, o ilość głosów i manualów w instrumencie

Wszystkie piszczałki ustawione są na drewnianych skrzyniach (wiatrownicach), wewnątrz których następuje podział sprężonego powietrza do konkretnych piszczałek. Na przestrzeni dziejów wykształciło się kilka różnych odmian wiatrownic, choć ich podstawowe funkcje we wszystkich przypadkach pozostają niezmienione. Niewielkie instrumenty wyposażone są w jedną wiatrownicę, duże organy natomiast, z kilkoma klawiaturami, działają w oparciu o kilka wiatrownic.

Powietrze dostarczane pod stałym ciśnieniem do wiatrownic wytwarzane jest w miechach napędzanych dawniej siłą fizyczną: ręcznie lub nożnie, a obecnie przez elektryczne dmuchawy. Powietrze pod ciśnieniem tłoczone jest do wiatrownic, które kierują je do konkretnych piszczałek. Podział powietrza możliwy jest dzięki mechanizmom przenoszącym ruch klawiszy (z klawiatur kontuaru) na ruch wentyli znajdujących się w wiatrownicach i wpuszczających sprężone powietrze do piszczałki. W organach minionych epok można spotkać wiele odmiennych systemów przenoszenia ruchu klawisza. Systemy te nazywane są trakturami gry. Traktura jest więc elementem pośredniczącym między klawiaturą a piszczałkami ustawionymi na wiatrownicy. W organach wyróżniamy trzy podstawowe rodzaje traktur: mechaniczną, pneumatyczną i elektryczną. Największe możliwości wpływania na dźwięk daje traktura mechaniczna.

W organach występuje również drugi rodzaj traktury - traktura rejestrowa, umożliwiająca uaktywnianie wybranych głosów organowych (rejestrów), dzięki czemu można różnicować brzmieniowo grę na instrumencie.

Przy tej okazji warto także wspomnieć, że część piszczałek umieszczona jest w zamkniętej szafie ekspresyjnej. Otwieranie i zamykanie umieszczonych w niej żaluzji (za pomocą pedału znajdującego się pod klawiaturami w kontuarze) umożliwia regulację głośności brzmienia instrumentu.

W organach piszczałkowych każdemu z manualów (również klawiaturze nożnej - pedałowii) przyporządkowane są określone głosy. Zestawy głosów należących do danej klawiatury, czyli tzw. zestawy brzmieniowe mają różne nazwy. Mogą one pochodzić od funkcji, jaką dany zespół spełnia w organach, czyli: manual I, manual II, manual..., oraz pedał, lub też nazywać się od umiejscowienia w strukturze architektonicznej instrumentu: Hauptwerk (główny zespół brzmieniowy), Oberwerk (zespół głosów należący do klawiatury nad Hauptwerkiem), Positiv (zespół głosów akompaniujących), Rückpositiv (sekcja głosów za plecami grającego – pozytyw tylny), Brustwerk (sekcja piersiowa – nad głową grającego), Echowerk lub Schwellwerk (sekcja żaluzjowa – w szafie ekspresyjnej), Kronwerk (niem.: die Krone – korona - sekcja głosów na samej górze), Solowerk (sekcja głosów solowych), Pedalwerk (sekcja pedałowa).

opracował Adam Sadowski



Patroni do poznania

(dla wybierających imię)

Święty Paweł Miki i Towarzysze, męczennicy

Tego dnia słońce nad Nagasaki świeciło wyjątkowo ostro. Był 5 lutego 1597 roku. Drogą na wzgórze za miastem prowadzono skazańców. Ktoś wykrzykiwał w ich stronę: „głupcy, porzucicie swoją wiarę”. Wzdłuż drogi stali też chrześcijanie. Modlili

się i zachęcali swoich braci do wytrwania. Na szczycie czekało 26 krzyży.

Chrześcijaństwo zakiełkowało w Japonii niecałe 50 lat wcześniej. W 1549 r. dotarł tutaj jezuita św. Franciszek Ksawery. Rządcy Japonii początkowo patrzyli życzliwie na misjonarzy z Europy. Postępy nowej wiary zaczęły ich jednak niepokoić. Obawiali się, że misjonarze budują przyczółki dla wojskowej inwazji z Europy. W 1587 r. zakazano działalności jezuitów. W 1596 r. postanowiono dać pierwsze krwawe ostrzeżenie. W Osace aresztowano Pawła Miki. W więzieniu w Kyoto dołączyli do niego inni, także trzech nastoletnich ministrantów. Tydzień później odczytano wyrok: śmierć przez ukrzyżowanie. 26 skazańców gnano przez zimno i śniegi prawie tysiąc kilometrów do Nagasaki. To miasto nadawało się najlepiej na pokazową egzekucję. Żył tam najwięcej wyznawców nowej wiary.

Paweł Miki był synem samuraja. Kiedy miał 4 lata, jego rodzice wraz z całą rodziną przyjęli chrzest. Od 11 lat przygotowywał się do kapłaństwa u jezuitów. Jako błyskotliwy mówca przyczynił się od wielu nawróceń. Mógł być pierwszym katolickim księdzem z Japonii, za chwilę miał się stać jednym z pierwszych męczenników.

Przywiązano ich do krzyży drutami. Kiedy je podniesiono, skazańcy zaczęli śpiewać: święty, święty. Raz jeszcze odczytano wyrok i zaproponowano wyrzeczenie się wiary. Wszyscy odmówili. Paweł Miki wygłosił z krzyża mowę w formie pożegnalnej pieśni samurajów: „Jestem Japończykiem z urodzenia i bratem z Towarzystwa Jezusowego. Nie popełniłem żadnej zbrodni. Jedyнным powodem mojego skazania na śmierć jest to, że uczyłem Ewangelii naszego Pana Jezusa Chrystusa. Jestem szczęśliwy, że mogę umrzeć z takiego powodu i przyjmuję śmierć jako wielki dar od mojego Pana. (...) Nie ma innej drogi do zbawienia niż droga chrześcijan. Przebaczam wszystkim, którzy przyczynili się do mojej śmierci. Nie czuję nienawiści, chcę wszystkich was zdobyć dla Chrystusa”.

Zgodnie z japońską metodą krzyżowania, przed każdym ze skazańców stanęło dwóch samurajów. Każdy z żołnierzy, wydając z siebie gardłowy okrzyk, wbijał w pierś skazańca włócznię.

Dzień wcześniej 13-letni Tomek Kozaki, skazany na śmierć razem z ojcem, napisał list do matki: „Droga Mamo! Tato i ja idziemy do nieba. Tam będziemy czekać na Ciebie. Nie poddawaj się, nawet gdyby wszyscy księża zostali zabici. Ofiaruj cały swój smutek naszemu Panu i nie zapomnij, że jesteś na prawdziwej drodze do nieba. Nie wolno ci oddawać moich młodszych braci do rodzin pogańskich. Sama ich naucz. To są nasze ostatnie życzenia. Do zobaczenia, Mamo”.

Dzisiaj na wzgórzu nad Nagasaki stoi kościół i monument przypominający o 26 męczennikach kanonizowanych w 1862 roku. W 1981 r. Jan Paweł II odwiedził to miejsce. Nazwał je wtedy wzgórzem zmartwychwstania.

Ks. Tomasz Jaklewicz

Intencje Mszalne

Niedziela 3.02 – IV Niedziela Zwykła

7:30 Wypominki

8:00 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych

10:00 + Tadeusza (10 r.) i Barbarę Duszyńskich

12:00 Za parafian

17:00 + Lucynę Buszkiewicz (20 r.), Genowefę, Mariannę, Tadeusza, Ignacego Jędryszczaków

Poniedziałek 4.02

17:00 + Cecylię Paruzel od pracowników Przedszkola we Wręczy

18:00 + Stefana Cebulę od brata Jana z rodziną

Wtorek 5.02 – wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy

17:00 + Romana Szczypiora od sąsiadów z ul. Częstochowskiej

18:00 + Ewę Majchrzak od Jacka z rodziną z Bochni

Środa 6.02 – wspomnienie św. Męczenników Pawła Miki i Towarzyszy

7:00 + Danutę Marczyk od uczestników pogrzebu

18:00 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2.) O Boże błogosławieństwo dla fundatorów i budowniczych organów piszczalkowych

3.) + Marię (r.) i Józefa Raczyńskich, Zofię i Bronisława Sikorów, Urszulę Głąb, Wacława Kuca, Zdzisława Gajowczyka

4.) + Helenę (1 r.) i Tadeusza Pietrzaków

5.) + Jerzego Lizureja od córki Małgorzaty z mężem i rodziną

6.) + Stefana Cebulę od córki Zdzisławy z rodziną

7.) + Stanisławę Soluch od siostrzenicy Zosi z rodziną

8.) + Jadwigę i Czesława Kaniewskich, Józefę i Józefa Kaniewskich i zm. z tych rodzin

9.) + Danutę Marczyk od bratowej Marianny z rodziną

Czwartek 7.02 – pierwszy czwartek miesiąca

7:00 + Daniełę Tukaj od uczestników pogrzebu

18:00 + Helenę (3 r.) i Stanisława Chudzików, Jerzego i Daniełę Olszewskich

Piątek 8.02

18:00 1.) + Daniełę Tukaj od Eweliny z rodziną

2.) + Danutę Marczyk od kuzynki Małgosi ze Stargardu z rodziną

18:40 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 9.02

9:00 + Teodorę i Józefa Koźuchów, Cecylię i Franciszka Chudych

15:00 **Uroczystość błogosławieństwa organów piszczałkowych w naszym kościele przez Arcybiskupa Metropolitę Wacława Depo**

+ Halinę (1 r.) i Jana (5 r.) Ogłazów

18:00 + Władysławę i Mariana Wojtysków

Niedziela 10.02 – V Niedziela Zwykła

8:00 + Wacława Rykałę (2 r.), Grzegorza Rykałę, zmarłych z rodzin Rykałów i Chęcińskich

10:00 + Eryka (11 r.), Felicję, Jerzego, Wiesława (7 r.), Zofię Dłubaków, Aniełę (37 r.) i Piotra Marczyków, Mariana i Mariannę Sobczaków, Irenę Mazurek

12:00 Za parafian

17:00 + Franciszka i Stefanę Mastalerzów, Feliksa Bogusa

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – piątek o 16:30,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – pierwszy piątek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881